

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010580
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí 23.02.2016 odvolanie obžalovaného C. J. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 02.12.2015, sp. zn. 1T/125/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému C. J., nar. XX.XX.XXXX u k l a d á podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný C. J. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenej G. J., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 30,- €, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody bola podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V súvislosti s odsudzujúcim výrokom okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil

jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., skutočne nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenie obžalovaného, tieto preveril rozsiahlym vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim už podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o zavinení obžalovaného a tým aj pre posúdenie jeho konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. stručne, ale jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného. Keďže sa s týmto postupom odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, keďže ani obžalovaný skutkové zistenia a právnu kvalifikáciu nenamietal.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody aj na dolnej hranici trestnej sadzby je prísny. Obžalovanému poľahčovalo, že sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval a priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov. Prvostupňový súd nie v dostatočnej miere však prihliadol na podstatnú okolnosť, a to že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu skončila 13.06.2015. Možno totiž s istotou konštatovať, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 08.10.2013, sp. zn. 3T/133/2013 mu bude nariadený si vykonať. Za takejto situácie potom dospel krajský súd k záveru, že aj trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov uloženého mu za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. bude splnený účel trestu a bude aj dostatočný na prevýchovu obžalovaného.

Krajský súd obžalovaného tiež zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a iný druh trestu by u neho nesplnil prevýchovný účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.